OFFICIUM APPARITIONIS S. JACOBI APOSTOLI, ET HISPANIARUM PATRONI.

DUPLEX.

DIE XXIII. MAII.

In festo Apparitionis sancti Jacobi Apostoli, & Hispaniarum Patroni. Duplex.

Ad Vesperas, Antiphona. Accéssit ad Jesum Mater filiôrum Zebedæi. cum reliquis de Laudibus. 6. Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica, & loco ultimi, Psalmus. Laudâte Dóminum omnes Gentes.

Capitulum. 1. *Cor.* 4. *b*

FRatres, Puto quòd Deus nos Apóstolos novíssimos osténdit, tamquam morti destinátos: quia spectáculum facti sumus mundo, & Angelis, & homínibus.

Hymnus.

DEfénsor alme Hispániæ,
Jacôbe, vindex hóstium,
Tonítrui quem filium
Dei vocâvit Fílius.

Huc cœli ab altis sédibus
Convérte dexter lúmina,
Audîque læti débitas
Grates, tibi quas sólvimus.

Grates refert Hispánia,
Felix tuo quæ nómine.
Ductûque perstat libera,
Vitátque Gentis dédecus.

Tu, cùm jacêret bárbaris
Cedens, & impar hóstibus,
Præsens inexpugnábile
Robur dabas Ramírio.

Tu, bella cùm nos cíngerent,
Es visus ipso in prælio,
Equôque, & ense acérrimus,
Mauros furéntes stérnere.

Per te redémptæ Vírgines
Laudis repéndunt cántica,
Nosque à tribúto líberi,
Hymni tribûtum péndimus.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui à mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
Et nunc, & omne in sæculum.
Amen.

℣. Constítues eos Príncipes super omnem terram, allelúia. ℞. Mémores erunt nóminis tui Dómine, allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona. Visitâvit nos per sanctum suum Apóstolum, & fecit salûtem de inimícis nostris, Dóminus Deus noster, allelúia.

Oratio.

DEus, qui Hispaniârum Gentem beáto Jacóbo Apóstolo tuo protegéndam misericórditer tribuísti, & per eum

ab imminénti exitio mirabiliter liberásti : concêde quæsumus, ut eôdem protegénte pace perfruâmur ætérna. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Christum Regem triumphántem in terris, * Venîte adorêmus, allelúia. Psalmus. Venîte, exultêmus.

Hymnus.

Jacôbum célebret fortis Ibéria ;
Jacôbum méritis tollat honóribus,
Per quem, barbárici néscia fœderis,
Victrix ímperat hóstibus.

Vectîgal trúcibus péndere flébile
Urgêtur dóminis imperiósiùs ;
Centenásque lupis sponte rapácibus
Lectas sistere Vírgines.

Aversâta nefas, arma ferócior
Poscit mox Arabem, fida Ramírio,
It contrà : número sed nimis ímpari
Virtus cédere cógitur.

Quid sperâre datur ? Prómicat æthere
Proles horrífici clara tonítrui,
Lunatásque ácies, ágmina bárbara
Sacro lúmine dísjicit.

Ardens in médios fertur acínaces,
Instátque attónitis ; úndique pávidos
Maurôrum cúneos rumpit & íntegra
Victor próterit ágmina.

Esto exercítuum non superábili
Ductóri, ac Dómino, jugis honor Patri,
Cum Prole Unígena, almôque Pneúmate,
Per labéntia sæcula.
Amen.

Antiphonæ, Psalmi, ℣. primi, secundi, & tertii Nocturni de Communi Apostolorum tempore Paschali.

In primo Nocturno.

De libro secúndo Machabæôrum.

Lectio j. Cap. 11.

Lysias, procurâtor regis, & propínquus, ac negotiôrum præpósitus, gráviter ferens de his, quæ accíderant, congregâtis octogínta míllibus, & equitâtu univérso, veniêbat advérsùs Judæos, exístimans se civitâtem quidem captam Géntibus habitáculum factûrum, templum verò in pecúniæ quæstum, sicut cétera delúbra Géntium, habitûrum, & per síngulos annos venâle sacerdótium : nunquam recógitans Dei potestâtem ; sed mente effrenâtus, in multitúdine péditum, & in míllibus équitum, & in octogínta elephántis confidêbat. Ingréssus autem Judæam, & appropians Bethsúræ, quæ erat in angústo loco, ab Jerosólyma intervállo quinque stadiôrum, illud præsídium expugnâbat.

℟. Procédens Jesus juxta mare Galilææ, vidit duos fratres, Jacôbum Zebedæi, & Joánnem fratrem ejus, in navi, * Et vocâvit eos : qui statim relíctis rétibus, & patre, secúti sunt Dóminum, allelúia. ℣. Erant Jacôbus, & Joánnes fratres in navi cum Zebedæo patre eôrum, reficiéntes rétia sua. Et vocâvit.

Lectio ij.

Ut autem Machabæus, & qui cum eo erant, cognovérunt expugnári præsídia, cum fletu & lácrymis rogábant Dóminum, & omnis turba simul, ut bonum Angelum

gelum mítteret ad salûtem Israël. Et ipse primus Machabæus, sumptis armis, céteros adhortâtus est simul secum periculum subîre, & ferrè auxílium frátribus suis. Cùmque páriter prompto ánimo procéderent, Jerosólymis appáruit præcédens eos eques in veste cándida, armis áureis hastam vibrans. Tunc omnes simul benedixérunt misericórdem Dóminum, & convaluérunt ánimis: non solùm hómines, sed & béstias ferocíssimas, & muros férreos paráti penetrâre.

℟. Vocâvit ad se Dóminus Jacôbum Zebedæi, & Joánnem fratrem Jacóbi, & fecit ut essent secum inter duódecim, & ut mítteret eos prædicâre. * Et impósuit eis nómina Boanérges; quod est Fílii tonítrui, allelúia. ℣. In omnem terram exîvit sonus eôrum, & in fines orbis terræ verba eôrum. Et.

Lectio iij.

IBant ígitur prompti, de cœlo habéntes adjutôrem, & miserántem super eos Dóminum. Leônum autem more irruéntes in hostes prostravérunt ex eis úndecim míllia péditum, & équitum mille sexcéntos: univérsos autem in fugam vertérunt, plures autem ex eis vulneráti nudi evasérunt. Sed & ipse Lysias túrpiter fúgiens evâsit. Et quia non insensâtus erat, secum ipse réputans, factam erga se diminutiônem, & intélligens invíctos esse Hebræos, omnipoténtis Dei auxílio inniténtes, misit ad eos: promisítque se consensûrum ómnibus, quæ justa sunt, & Regem compulsûrum amîcum fieri. Annuit autem Machabæus précibus Lysiæ, in ómnibus utilitáti cónsulens.

℟. Cùm venísset Jesus in domum príncipis Synagógæ, * Non permîsit intrâre secum quemquam, nisi Petrum, & Jacôbum, & Joánnem, & patrem, & matrem puéllæ, allelúia. ℣. Et dixit: Nolîte flere, non est mórtua puélla, sed dormit. Non permîsit. Glória Patri. Non permîsit.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

INter innúmera, éaque máxima beneficia, quæ beáto Jacôbo Apóstolo, ac Tutelari suo munificentíssimo accépta refert Hispánia, illud in primis memorándum, & ætérna grati ánimi significatiône recoléndum est, quod ad Clavígium, Rivógiæ montem, olim obtínuit. Cùm enim Saracéni, Hispániæ latíssimè dominántes, centum núbiles puéllas à Christiánis exígere consuevíssent, eásque Abderramânus, potentíssimus ipsôrum Rex, tribúti nómine, repræsentári sibi mináci legatiône flagitâret, Ranimîrus, qui Legiônis Regnum nuper adíerat, ad effróntem Mauri postulántis audáciam totus inhórruit: certúsque extrêma quæque experíri pótiùs, quàm tantum Christiánæ Fídei probrum, tantam nómini Hispáno labem aspérgere; aut pati, ut Christiánæ Vírgines Mauris, id est, margarítæ porcis, innocéntes agnæ vorácibus lupis traderéntur, ex tota ditiône, quotquot erant armis idónei ad signa vocâvit; coactôque exércitu, quem Præsules, Sacerdótes, aliíque Viri sacri, ùt in commúni discrímine, spontè sequebántur, in Maurôrum fines ultrò animôsus irrûpit. Abderramânus contrà poténtia túmidus, repúlsa ferox, & Ranimíri provo-

catiône ferócior; auctis novo delectu veteránis cópiis, Africa étiam in auxílium evocáta, ímpigrè Christiánis occúrrit.

℟. Assúmpsit Jesus Petrum, & Jacôbum, & Joánnem fratrem ejus, & duxit illos in montem excélsum seórsum, * Et transfigurâtus est ante eos, allelúia. ℣. Et ecce apparuérunt illis Móyses & Elías cum eo loquéntes. Et.

Lectio v.

AD Alvéldam, Rivógiæ óppidum, collátis signis, totis utrímque víribus, & tanta contentiône depugnâtum est, ut atrox, cruentâque dimicátio diem extráxerit, ancípiti semper, & pendénte victória: donec ea sub noctem in Mauros jam inclinánte, Ranimîrus fatigátas, & promptissimôrum nece imminútas cópias in próximum collem, cui Clavígio nomen est, opportúnè subdúxit. Loco pro témpore munito, & vulnerátis cura adhíbita, in supréma rerum desperatiône, luctúque, omnes, ùt fit, in vota, & preces effúsi. Regem mœrôre conféctum, & de suôrum salûte sollícitum, anxiúmque, somnus oppréssit. Dorm iénti objécta est spécies viri augústior, quàm pro humáno hábitu; & sciscitánti quisnam esset? Sum, inquit, Jacôbus Apóstolus, cui à Dómino Hispániæ tutêla commíssa est. Ne time: manè ádero, & me duce, de circumfúsa Saracenôrum multitúdine illústrem victóriam reportâbis. Rex ad has voces evígilans, & núntio lætus, Præsúles, Magnátes, Duces ad se vocat, & de re tota edóctos, ac cœléstibus promíssis animátos, mílitum étiam ánimos erígere, manípulos ordinâre, aciémque instrúere jubet.

℟. Potéstis bíbere cálicem quem ego bibo? aut baptísmo, quo ego baptízor, baptizári? dixit Jesus Jacóbo & Joánni filiis Zebedæi. * At illi dixérunt ei, Póssumus, allelúia. ℣. Cálicem quidem, quem ego bibo, bibêtis; & baptísmo, quo ego baptîzor, baptizabímini. At illi.

Lectio vj.

TUm, signo dato, Hispáni è vértice montis, velut impávidi leónes, aut ursi præcípites ruunt, irruúntque in Mauros, mira alacritâte, magnísque vócibus sanctum Jacôbum ingeminántes. Apóstolus, utì erat pollícitus, equo ínsidens candidíssimo, níveum vexíllum præferens, gladióque fulmíneo minax, Hispános suos anteîre; atque in hostem dúcere visus est, equôque, & ense acérrimus Mauros furéntes stérnere, ac proculcâre; ponè sequéntibus Hispánis, & per attónitas jam phalánges terrôrem, & stragem latè spargéntibus. Deindè afflíctæ, ac lácera illæ Hispanôrum relíquiæ, cæsis septuaginta círciter Saracenôrum míllibus, réliquis profligátis, jugo Máuricæ servitûtis excússo, & turpíssimo vectigáli prorsùs abólito, de hoste superbíssimo, & paulò antè victôre, gloriôsè páriter, ac miraculôsè triumphárunt. Rex, Præsúles, Magnátes, Duces, victórque exércitus, secúndùm grátias Deo actas, univérsam Hispániam beáto Jacóbo vectigâlem fecêre certæ mensúræ fruménti, vinique pro síngulis terræ júgeris, primitiárum more, ex voto pendéndæ. De quo extat luculéntum Ranimíri Regis Diplôma, aliorúmque étiam Regum Diplómatis insértum,

sértum, confirmatúmque, Románôrum Pontíficum Decrétis roborâtum, & perpétua ad hodiérnam diem obſervántia ratum, ac firmum. Porrò victóriam ádeò mirábilem, & Hiſpániæ ſalutârem, Deo, ac beáto Jacóbo Patróno ſuo adſcribéndam, Hiſpánia ipſa anniversária gratitúdine, ac celebritâte profitêtur.

℟. Aſsúmpſit Jeſus Petrum, & Jacôbum, & Joánnem ſecum, & cœpit pavêre, & tædere: * Et ait illis; Triſtis eſt ánima mea uſque ad mortem, allelúia. ℣. Suſtinête hìc, & vigilâte mecum. Et ait illis. Glória Patri. Et ait illis.

In tertio Nocturno.

Léctio ſancti Euangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 20.

IN illo témpore: Accéſſit ad Jeſum Mater filiórum Zebedæi cum filiis ſuis, adórans & petens áliquid ab eo. Et réliqua.

Homilîa Venerábilis Bedæ Presbyteri.

CRedéndum eſt, quòd illa máximè cauſa; vel muliebrem matris afféctum, vel carnáles adhuc diſcipulôrum ánimos ad hæc poſtulánda concitáverit, quia meminíſſent ſermônis Dómini, cùm ait: Cùm séderit Fílius hóminis in ſede majeſtâtis ſuæ, ſedébitis & vos ſuper ſedes duódecim; noſcéntque ſe inter diſcípulos ſpeciáliùs à Dómino diligi, ſe ſpeciáliùs cum beáto Petro cónſcios ſæpè factos arcanôrum, quæ ignorárent céteri, quod frequens ſancti Euangélii textus índicat.

℟. Miſit Heródes rex manus, ut affligeret quoſdam de Eccléſia. * Occîdit autem Jacôbum fratrem Joánnis gládio, allelúia. ℣. Ecce ego mitto ad vos Prophétas, & ſapiéntes, & ſcribas, & ex illis occidêtis. Occîdit.

Lectio viij.

HInc eſt enim, quòd ipſis quoque, quómodò Petro, novum ab illo nomen impónitur: ùt ſicut ille, qui priùs Simon dicebâtur, per fortitúdinem, ac ſtabilitâtem fidei impugnábilis vocábulum Petri méruit; ità & iſti Boanérges, hoc eſt, Fílii tonitrui vocaréntur: quia vidélicet & vocem Patris ſuper Dóminum in monte clarificâtum unà cum Petro audírent, & plura áliis diſcípulis myſteriôrum ſecrêta cognóſcerent.

℟. Iſte eſt qui ante álios Apóſtolos primus plantâvit Eccléſiam ſánguine ſuo: * Cujus corpus in Gallæciam delâtum per totum orbem glória illuſtrâtur, allelúia. ℣. O ſidus, ô decus Hiſpániæ, ſancte Jacôbe Apóſtole, intercêde pro nobis ad Deum qui te elêgit. Cujus corpus. Glória Patri. Cujus corpus.

Lectio ix.

QUia verò iídem filii Zebedæi promptum gerébant ánimum ad bibéndum cálicem Dómini, conſtat eos cum céteris Apóſtolis dignitâtem sédium, quam quærébant, accepíſſe; non tamen ea diſtinctiône, qua petébant, ſed ambo priùs ad ſiníſtram ejus ad tempus, ambo nunc ad déxteram ejus ſedêre perpétuò meruérunt. A ſiníſtris quippè Chriſti ſedébant, cùm regéndis in hac vita fidélium pópulis Apoſtólico jure præſidérent, illo nimirùm in regno, de quo ipſe ait: Regnum Dei intra vos eſt. Sedent à dextris nunc in illa,

illa ; quæ mortem neſcit , vita ; júdices mundi cum illo , utrámque hanc ſedem illis ipſo Fílio cum Patre paránte.

Te Deum laudâmus.

AD LAUDES,

& per Horas, Aña.

ACcéſſit ad Jeſum Mater filiôrum Zebedæi cum filiis ſuis, adórans, & petens áliquid ab eo, allelúia. Pſalmus. Dóminus regnâvit. cum reliquis de Dominica. Aña. Dic, ut sédeant hi duo filii mei, unus ad déxteram tuam, & unus ad ſiníſtram in regno tuo, allelúia. Aña. Potéſtis bíbere cálicem, quem ego bibitûrus ſum? Dicunt ei: Póſſumus, allelúia. Aña. Cálicem quidem meum bibêtis: ſedêre autem ad déxteram meam, & ad ſiníſtram, non eſt meum dare vobis, ſed quibus parâtum eſt à Patre meo, allelúia. Aña. Quicúmque volúerit inter vos major fieri, ſit veſter miníſter, allelúia.

Capitulum. 1. Cor. 4. b

FRatres, Puto quòd Deus nos Apóſtolos noviſſimos oſténdit, tamquam morti deſtinátos: quia ſpectáculum facti ſumus mundo, & Angelis & homínibus.

Hymnus.

DEfénſor alme Hiſpániæ,
Jacôbe, vindex hóſtium,
Tonítrui quem filium
Dei vocâvit Fílius.

Huc cœli ab altis sédibus
Convérte dexter lúmina,
Audîque læti débitas
Grates, tibi quas sólvimus.

Grates refert Hiſpánia,
Felix tuo quæ nómine,
Ductûque perſtat líbera,
Vitátque Gentis dédecus.

Tu, cùm jacêret bárbaris
Cedens, & impar hóſtibus,
Præſens inexpugnábile
Robur dabas Ramírio.

Tu, bella cùm nos cíngerent,
Es viſus ipſo in prælio,
Equôque, & enſe acérrimus,
Mauros furéntes ſtérnere.

Per te redémptæ Vírgines
Laudis rependunt cántica,
Noſque à tribúto líberi
Hymni tribûtum péndimus.

Deo Patri ſit glória,
Et Fílio, qui à mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
Et nunc, & omne in ſæculum.
Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei, allelúia. ℟. Et facta ejus intellexérunt, allelúia.

Ad Benedictus, Antiphona.

Mirábilem ſancti Jacóbi Apóſtoli hódiè pſalléntes victóriam, máximo cum gáudio laudêmus nomen Dómini, allelúia. Oratio.

DEus, qui Hiſpaniârum Gentem beáto Jacóbo Apóſtolo tuo protegéndam miſericórditer tribuiſti, & per eum ab imminénti exítio mirabíliter liberáſti: concêde quæſumus, ut eôdem protegénte pace perfruâmur ætérna. Per Dóminum noſtrum.

Ad Tertiam, Aña. Dic, ut sédeant. Capitulum. Fratres, Puto quòd Deus. ùt ſuprà.

℟. breve. In omnem terram exîvit ſonus eôrum, * Allelúia, allelúia. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ verba eôrum. Allelúia, allelúia. Glória Patri. In omnem.

℣. Conſtítues eos príncipes ſuper omnem terram, allelúia. ℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine, allelúia.

Ad

Ad Sextam, Antiphona.
Potéstis bíbere Cálicem.

Capitulum. 1. Cor. 4. c

NOs stulti propter Christum, vos autem prudéntes in Christo: nos infirmi, vos autem fortes: vos nóbiles, nos autem ignóbiles.

℟. breve. Constítues eos príncipes super omnem terram, * Allelúia, allelúia. Constítues. ℣. Mémores erunt nóminis tui Dómine. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Constítues. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui Deus, allelúia. ℟. Nimis confortâtus est principâtus eôrum, allelúia.

Ad Nonam, Antiphona.
Quicúmque volúerit.

Capitulum. 1. Cor. 4. d

NAm si decem míllia pædagogôrum habeâtis in Christo, sed non multos patres. Nam in Christo Jesu per Euangélium ego vos génui.

℟. br. Nimis honoráti sunt amíci tui Deus, * Allelúia, allelúia. Nimis. ℣. Nimis confortâtus est principâtus eôrum. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Nimis. ℣. Annuntiavérunt ópera Dei, allelúia. ℟. Et facta ejus intellexérunt, allelúia.

Ad Vesperas, Antiphonæ de Laudibus. 6. Psalmi ùt in secundis Vesperis de Communi Apostolorum. Capitulum & Hymnus, ùt in primis Vesperis. ℣. Nimis honoráti sunt amici tui Deus, allelúia. ℟. Nimis confortâtus est principâtus eôrum, allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona.
O beâtum Apóstolum, qui inter primos eléctus, primus ómnium Apostolôrum Dómini cálicem bíbere méruit! O gloriôsum Hispániæ regnum, tali pignôre, ac patróno munîtum, per quem fecit illi magna, qui potens est, allelúia.

Oratio.

DEus, qui Hispaniârum Gentem beáto Jacóbo Apóstolo tuo protegéndam misericórditer tribuísti, & per eum ab imminénti exítio mirabíliter liberásti: concéde quæsumus, ut, eôdem protegénte, pace perfruâmur ætérna. Per Dóminum nostrum.

Si occurrat hoc Festum extra tempus Paschale celebrari, serventur Rubricæ Breviarii, & Missalis Romani.

HISPANIARUM.

SAnctissimus Dominus noster Benedictus Papa XIV. Episcoporum Hispaniæ precibus benignè inclinatus suprascriptum Officium cum Missa Apparitionis sancti Jacobi Apostoli, ac Hispaniarum Patroni approbavit, ac ab omnibus tam Sæcularibus, quàm Regularibus, qui ad Horas Canonicas tenentur, in Civitate, & Diœcesi Compostellana, sub Ritu Duplici secundæ Classis; in ceteris verò Hispaniarum Provinciis sub Ritu Duplici minori recitari, ac respectivè celebrari posse indulsit, atque concessit. Hac die 27. Julii 1750.

D. F. Cardinalis Tamburinus, Præfectus.

Loco ✠ Sigilli.

T. Patriarcha Hierosolymitanus, Secret.